

¹⁴Ezekről is prófétált Énók, aki Ádámtól számítva a hetedik volt, amikor így szólt: „Íme, eljött az Úr szent seregeivel, ¹⁵hogyan ítéletet tartson mindenkinek felett, és megbüntessen minden istentelent minden istentelenségért, amelyet istentelenül elkövettek, és minden káromló szóért, amelyet istentelen bűnösökként ellene szóltak.” ¹⁶Ezek zúgolódók, sorsuk ellen lázadók, akik vágyaik útján járnak, fölényesen jártatják a szájukat, és haszonlesésből embereket dicsőítenek.

¹⁷Ti azonban, szeretteim, emlékezzetek meg azokról a beszédekről, amelyeket a mi Urunk Jézus Krisztus apostolai előre megmondtak. ¹⁸Azt mondták ugyanis, hogy az utolsó időben csúfolódók támadnak, akik istentelen vágyaik útján járnak. ¹⁹Ezek szakadásokat okoznak, testi emberek, akikben nincsen Szentlélek.

²⁰Ti azonban, szeretteim, épüljétek szentséges hitetekben, imádkozzatok a Szentlélek által, ²¹tartsátok meg magatokat Isten szeretetében, várva a mi Urunk Jézus Krisztusnak irgalmát az örök életre. ²²Könyörüljétek azokon, akik kételkednek, ²³mentsétek meg őket kiragadva a tűzből. Másokon is könyörüljétek, de félelemmel, utálva még a ruhát is, amelyet testük beszennyezett. ²⁴Annak pedig, aki megőrizhet titeket a botlástól, és dicsősége elé állíthat feddhetetlenségben, ujjongó örömmel: ²⁵az egyedül üdvözítő Istennek a mi Urunk Jézus Krisztus által: dicsőség, fenség, erő és hatalom öröktől fogva, most és mindörökké. Ámen.

Kedves Testvéreim!

Advent második vasárnapján a második gyertyát is meggyújtottuk az adventi koszorúkon.

Egy számológépes játék jutott idén eszembe a két gyertyáról. Gyerekkorunkban úgy jutottunk számológéphez, hogy édesanyánk az iskolából, mint matektanár megkapta a nyári szünetre az egyik gépet, hogy azon gyakoroljon. Persze öcsémmel az ő könyvei alapján előbb megtanultunk programozni, mint ő, hogy tudjunk játszani. Írtunk egészen egyszerű játékprogramokat. Aztán valahonnan sikerült szerezni egy játékot. Nem volt bonyolult. Egy labdát kellett az úton tartani, nem volt szabad leesnie két oldalra, és még menet közben is voltak gödrök, amelyeket ki kellett kerülni. A két adventi gyertya, mint az út két szélé, jelzik, hogy meddig mehetünk el, hogy elérjük a célt. Ha letérünk az útról, akkor vége a játéknak (Game Over).

Advent 2. vasárnapjának témája: ítélet előtt, kegyelem alatt. Tehát még úton vagyunk, de tudatosítjuk, hogy ott is kell maradnunk ahhoz, hogy elérjük a célt.

De vajon elég ügyesek vagyunk-e az úton maradáshoz. A Commodore plus 4 világában a játékos ügyességén múlt a dolog. Legalábbis egy ideig. Mert, ahogy említettem könyvek alapján megtanultunk programokat írni, de nem csak írni lehetett, hanem átírni is. Egy idő után rájöttünk, hogyan tudjuk átírni a programot. Azt beláttuk, hogy a játék lényege veszik el, ha nem engedjük leesni a labdát, így egy másik utat választottunk. Mivel a játékban a labda sebessége egyre gyorsult, ezért a sebességet vettük vissza, így még mindig szükségünk volt az ügyességre, de egy kis odafigyeléssel elérhettük a célt.

Miről szól az advent? Sajnos azt látom, hogy az ünnep közeledtével egy egyre gyorsuló, egyre feszültebb hangulatot hozó időszak ez. Évről évre szörnyülködünk, hogy mekkora a tömeg mindenhol, hogy mindenki rohan, hogy el tudjon készülni. Pedig adventnek éppen a lassításról kellene szólnia. Hogy egyáltalán lássuk, hogy az úton vagyunk-e még, vagy már régen letértünk róla?

Mai igénket Júdás levelében olvassuk. Ritkán kerül elénk ez a levél, az Úsz. legrövidebb levele. Mindössze egy fejezetből áll. Júdás neve ismerős lehet, de itt nem arról a tanítványról van szó, aki elárulta Jézust, sokkal inkább Jézus egyik féltestvéréről, aki maga is keresztyén lett, sőt úgy tűnik a levél alapján, hogy apostoli tekintéllyel bíró tanító. A levél elején leírja, hogy, miközben minden igyekezetével azon fáradozott, hogy közös üdvösségünkről írjon, szükségesnek látta, hogy ezt az intést megírja. Tehát az eredeti tervek megváltoztak. Mert mennyire jó lett volna arról írni, hogy milyen jó a testvérek közössége, mennyire felemelő a keresztyén közösséghez tartozni, és Jézusban mint megváltónkban hinni, aki elvezet bennünket az üdvösségre.

De valami közbejött, és így a dicsőítő sorok helyett, intést kénytelen megfogalmazni. Miért? Mert a szakadék felé rohanást látja. És egy nagyon fontos dolgot megtanulhatunk Júdás apostoltól ebből a levélből. Mégpedig azt, hogy mi a szakadék elkerülésének a legbiztosabb módja. Egészen gyakorlati oldalról közelíti meg a helyzetet.

A héten a gyerekekkel több órát töltöttünk el az orvosi rendelőben úgyhogy hadd mondjam így: Júdás először is felállítja a kórképet: Istentelenség ütötte fel a fejét, és ez veszélyezteti a keresztyén közösséget. Istentelenségnek mondja azokat a tanításokat, amelyek minden bizonnyal a levél címzettjeinek közelében előkerülhettek. Ezt mondja az ezeket a tanításokat képviselő emberekről: ¹⁶Ezek zúgolódók, sorsuk ellen lázadók, akik vágyaik útján járnak, fölényesen jártatják a szájukat, és haszonlesésből embereket dicsőítenek. És itt most az első századból hirtelen a saját korunkba találhatjuk magunkat. Mert ugyanezt a kórképet ma is szépen le lehetne írni.

Gyülekezetünk területén a népszámlálási adatok alapján 34 000 ember mondta azt, hogy ő semmilyen valláshoz, felekezethez nem tartozik. Csak a mi környezetünkben 34 000 ember, és még ott vannak azok, akik bár valamilyen szinten vallottak, de soha nem találkoztunk velük. Területünkön 1200 evangélikus él,

ugyanezen számítások alapján. Karácsonykor kb. 300-320 fő látogatja meg gyülekezetünket. A rendszeres templomba járó kb. 230 fő, de egy istentiszteleten 60-an vagyunk. Ha csak a számokat nézzük, akkor elég rosszul állunk. Egy kis biztatást jelenthetnek Júdás sorai, hogy régen sem volt másképp, de ahogy ő sem szeretne belenyugodni ebbe, úgy nekünk sem ez a célunk. Az első lépés nálunk kell, hogy kezdődjön. Nálunk, akik itt vagyunk. Mert a kórtünet megállapítása után Júdás nem áll meg, hanem receptet ír. Nem azt mondja, hogy kiírtunk minden vírust a világból, hanem azt javasolja, hogy erősítsük az immunrendszerünket. Hogy ellen tudjunk állni az Istentelen világ egyre gyorsuló vesztébe rohanásának. Hogyan?

¹⁷Ti azonban, szerettem, emlékezzetek meg azokról a beszédekről, amelyeket a mi Urunk Jézus Krisztus apostolai előre megmondtak. ¹⁸Azt mondták ugyanis, hogy az utolsó időben csúfolódók támadnak, akik istentelen vágyaik útján járnak. ¹⁹Ezek szakadásokat okoznak, testi emberek, akikben nincsen Szentlélek.

Ti azonban emlékezzetek az apostolok tanítására. Mert lám, igazuk volt. Ha körül nézünk a világban, akkor azt látjuk, hogy mindaz, amiről az apostolok beszéltek, vagyis mindazt, amiről Jézus beszélt, hiszen ők azt mondják el, amit Jézus rájuk bízott, az igaz. A világ a vesztébe rohan. Erről szól az oltár előtt felolvasott rész is, most nem ismétlem, de érdemes esteleg otthon Jézus szavait újra elővenni a héten. (Lk21,25-36)

A világ a vesztébe rohan, de nem feltétlenül kell velük tartani. Advent a lassításról szól. Arról, hogy vegyük vissza a tempót, mert ha nem ezt tesszük, akkor könnyen letérhetünk az útról. Júdás is erre figyelmeztet. Az első tanácsa tehát, hogy figyeljünk az apostolok, azaz a Szentírás tanítására. Adventben a Bibliánkat kicsit sűrűbben kellene forgatni. Ha nagyobb a tempó körülöttünk, akkor a megoldás az, hogy több időt szánunk Istenre. A napi egy százalékról legalább kétfőre fel kellene emelni a Vele való beszélgetés idejét. Azaz a napi 14 percről, 28-ra. És még mindig marad a munkára, pihenésre, családra, rohanásra 98%, azaz 1412 perc. Van-e fél órád Istenre? Vagy esetleg még ennél is több. Minél több időt töltesz vele, annál inkább látni fogod az élet értelmét és lényegét. Annál inkább épülni fogsz a hitben, ahogy Júdás mondja: ²⁰Ti azonban, szerettem, épüljétek szentséges hitetekben, imádkozzatok a Szentlélek által, ²¹tartsátok meg magatokat Isten szeretetében, várva a mi Urunk Jézus Krisztusnak irgalmát az örök életre.

Épülés, imádkozás, várakozás. – Akár adventi jótanácsok is lehetnének. A hitben épülés az ige által. Olvasom az ő szavát, az apostolok tanítását – mondja Júdás, azaz naponta egy evangéliumi történetet. Pl. adventi naptárként decemberben minden nap egy fejezet Lukács evangéliumából, amely 24 fejezetből áll. Még most sincs késő utolérhetjük magunkat. A második tanács az imádkozás a Lélek által, azaz nem kérés, hanem az Isten dicsőítése. Akinek ez nem megy magától lapozza fel a Bibliát, nyissa ki a közepén, a Zsoltárok könyvét fogja maga előtt látni. ott pl. a 90. Zsoltártól nyugodtan olvassa ezeket az imádságokat. Napi egy zsoltár.

És a harmadik tanács: tartsátok meg magatokat Isten szeretetében, várva a mi Urunk Jézus Krisztusnak irgalmát az örök életre. Az adventi koszorú meggyújtott gyertyái lehetnek ebben segítségünkre. Hiszen a gyertya, mint az önmagát feláldozó Krisztus jelképe, az örökzöld fenyőággal díszített koszorú pedig az örök élet jelképe. Ez a szimbólumok segíthetnek egy kicsit elmerengeni, egy kicsit lelassítani, egy fél órára megállni.

Ahogy említettem Júdás gyakorlati tanácsaival segít abban, hogy mi magunk az úton tudjunk maradni, de ennél tovább megy, és azt is elmondja, hogy ha mi már az úton vagyunk, akkor fogjuk meg mások kezét is, akik még bizonytalanok, akik botladoznak:

²²Könyörüljétek azokon, akik kételkednek, ²³mentsétek meg őket kiragadva a tűzből. Másokon is könyörüljétek, de félelemmel, utálva még a ruhát is, amelyet testük beszennyezett.

Adventi időszakban nyitottabbak az emberek az Isten dolgaira. Egy egy könyv, tárgy, egy mondat, egy ígérlap, amely Krisztusról szól segíthet nekik is, hogy elgondolkodjanak. Isten használni szeretne ebben is bennünket. Hogy tovább adjuk az örömhírt. Néha egy-egy mosoly is elég, vagy a könyörület cselekedetei. Találjunk valakit a családban, a környezetünkben, akinek valamilyen formában segítünk Krisztushoz közelebb kerülni. Imádkozunk, hogy a formát is megtaláljuk.

Az úton maradni. Láthatjuk, hogy mi is tehetünk érte, de a megoldás Isten segítsége nélkül nem megy. Júdás ezért zárja levelét a következő dicsőítéssel, amellyel én is a mai igehirdetést: ²⁴Annak pedig, aki megőrizhet titeket a botlástól, és dicsősége elé állíthat feddhetetlenségben, ujjongó örömmel: ²⁵az egyedül üdvözítő Istennek a mi Urunk Jézus Krisztus által: dicsőség, fenség, erő és hatalom öröktől fogva, most és mindörökké. Amen.